

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7S/32/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7015200303
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tamara Sklenárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7015200303.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, sudkyňou JUDr. Tamarou Sklenárovou, v právnej veci žalobcu: A. C., bytom E., B. XX, zastúpeného advokátom JUDr. Rastislavom Cestickým, AK Košice, Štúrova 27, proti žalovanému: Okresný úrad Košice, odbor opravných prostriedkov, Košice, Komenského 52, za účasti: 1. S. C., bytom E., B. XX a 2. Z. Š., bytom E., D. XX, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 29. 12. 2014 sp. č. OU-KE-OOP1-2014/048017/VAN, takto

rozhodol:

I. Z r u š u j e rozhodnutie žalovaného Okresného úradu Košice, odboru opravných prostriedkov zo dňa 29. 12. 2014 sp. č. OU-KE-OOP1-2014/048017/VAN a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

II. Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania.

III. Účastníkom S. C. a Z. Š. právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozhodnutím zo dňa 29. 12. 2014 sp. č. OU-KE-OOP1-2014/048017/VAN žalovaný podľa § 59 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej iba Správny poriadok) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Košice, odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 28. 07. 2014 č.: OU-KE-OVVS2-2014/002561, číslo priestupku: 2013/360/HUS, ktorým správny orgán prvého stupňa podľa § 76 ods. 1 písm. c) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej iba zákon o priestupkoch) zastavil konanie vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch, ktorého sa mal dopustiť obvinený Z. Š. tým, že dňa 12. 02. 2013 v popoludňajších hodinách na ul. D. XX v E., mal z vchodovej brány obytného domu viackrát zakričať na navrhovateľov A. C. a S. C. vulgarizmy, špecifikované v tomto rozhodnutí, čím mal narušiť občianske spolunažívanie ublížením na cti inému tým, že ich urazil, z dôvodu, že spáchanie skutku, o ktorom sa konalo, nebolo obvinenému z priestupku preukázané a navrhovateľom A. C. a S. C. uložil podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch v spojení s § 1 písm. a) vyhlášky č. 411/2006 Z. z. povinnosť uhradiť štátu trovy konania spojené s prejednaním priestupku, každému vo výške 16 eur.

2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že odvolací správny orgán sa po preskúmaní predloženého spisového materiálu stotožnil s právnym názorom prvostupňového správneho orgánu a dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie bolo vydané v súlade s platnými právnymi predpismi. Konštatoval, že prvostupňový správny orgán vychádzal pri vydaní rozhodnutia z preloženého spisového materiálu, z výpovedí navrhovateľov i obvineného z priestupku, ktorý spáchanie skutku poprel. Jeho tvrdenie bolo postavené proti tvrdeniu navrhovateľov, pričom dôkazné bremeno spočíva na navrhovateľoch. Títo nenavrhlí žiadne ďalšie dokazovanie, preto mal správny orgán prvého stupňa konanie podľa § 76 ods. 1 písm. c) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch zastaviť z dôvodu, že spáchanie

skutku, o ktorom sa konalo nebolo obvinenému z priestupku preukázané. S poukazom na ustanovenie § 32 ods. 1 Správneho poriadku uviedol, že navrhovatelia počas konania nenavrhlí za účelom dokazovania vypočuť ďalšieho svedka, pričom obrazovo-zvukový záznam, ktorý bol pri incidente zaznamenaný, bol vyhotovený bez súhlasu obvineného, teda ho nemožno použiť pre účely konania o priestupku. Uviedol, že prvostupňový správny orgán sa usiluje o zistenie pravdy, čo najväčšmi zodpovedajúcej skutočnosti a o čo najpresnejšie zistenie skutkového stavu veci. Na vydanie rozhodnutia o uznaní viny sa vyžaduje istota a presvedčenie správneho orgánu, že skutok bol spáchaný obvineným. Ak by však mal správny orgán akékoľvek pochybnosti o spoľahlivosti zisteného skutkového stavu veci, nemôže uznať obvineného vinným a musí prihliadnuť na pravidlo v pochybnostiach v prospech obvineného. Rozhodnutím správny orgán zasahuje do právnych pomerov osôb, preto musí byť vydané v súlade so zásadou materiálnej pravdy, upravenou v § 3 ods. 5 Správneho poriadku. V súvislosti s navrhovateľom podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch uloženou povinnosťou nahradiť štátu trovy konania poukázal na to, že títo boli už pri podávaní návrhu na prejednanie priestupku poučení o tom, že v prípade zastavenia priestupkového konania im bude uložená povinnosť tieto trovy uhradiť. Po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu odvolací správny orgán konštatoval, že navrhovatelia v odvolaní neuviedli žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie rozhodnutia a vo veci nepredložili žiadne nové dôkazy. Preto sa stotožnil s právnym názorom prvostupňového správneho orgánu a napadnuté rozhodnutie potvrdil.

3. Včas podanou žalobou zo dňa 16. 03. 2015, doplnenou podaním zo dňa 27. 04. 2015 a dňa 22. 02. 2017, sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného, ako aj správneho orgánu prvého stupňa a priznania práva na náhradu trov konania. V žalobe popísal celý priebeh správneho konania. Podľa jeho názoru správne orgány nedostatočne zistili skutkový stav prejednávanej veci, odmietli vykonať predkladaný dôkaz v podobe obrazovo-zvukového záznamu vyhotoveného žalobcom, nereagovali na námietku zaujatosti pracovníka správneho orgánu, ktorý danú vec prejednával a neposúdili stav hmotnej núdze žalobcu vo vzťahu k uloženej povinnosti uhradiť trovy konania, napriek jeho žiadosti o odpustenie tejto povinnosti. Má za to, že správne orgány dospeli na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a ich rozhodnutia vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď odmietli prihliadnuť na skutočnosti, zaznamenané žalobcom, konkrétne neposudzovali obrazovo-zvukový záznam správania sa osoby podozrivej zo spáchania prejednávaneho priestupku. V tejto súvislosti nevykonali navrhovaný test proporcionality u navrhovateľmi priestupkového konania vykonaného obrazovo-zvukového záznamu, výsledok ktorého by odôvodňoval zrušenie rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa. Nevzali do úvahy majetkovú a finančnú situáciu hmotnej núdze žalobcu v procese ukladania povinnosti nahradiť trovy konania, keď odignorovali skutočnosť, že žalobca je poberateľom dávky v hmotnej núdzi vo výške 61,60 eur, čo považoval za dôvod hodný osobitného zreteľa a o odpustenie tejto povinnosti požiadal. Zároveň došlo k porušeniu jeho práva na súdnu a inú ochranu, keď správny orgán nerozhodol o ním v podaniach zo dňa 02. 12. 2013, resp. 23. 12. 2013 vznesenej námietke zaujatosti pracovníka správneho orgánu, ktorý danú vec prejednával a s touto námietkou sa ani nevyšporiadal v rámci odôvodnenia svojich rozhodnutí.

4. V písomnom vyjadrení zo dňa 14. 10. 2016 a 14. 12. 2017 žalovaný navrhol žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietnuť zo skutkových aj právnych dôvodov obsiahnutých v napadnutom rozhodnutí žalovaného, ako aj správneho orgánu prvého stupňa. Zhodne ako v odôvodnení napadnutého rozhodnutia popísal priebeh správneho konania a zopakoval svoju argumentáciu vo vzťahu k žalobcom a účastníkom S. C. podanému odvolaniu proti zastavujúcemu rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa. S poukazom na ust. § 32 ods. 1 Správneho poriadku uviedol, že je vecou úvahy správneho orgánu, či vykoná navrhnutý dôkaz alebo použije iný dôkazný prostriedok. Povinnosť vykonať dôkazy navrhnuté účastníkom konania však nemá, ak majú byť predmetom dokazovania skutočnosti, ktoré sú pre zistenie skutkového stavu veci a právne posúdenie zjavne nepotrebné alebo nadbytočné. Navrhovatelia v konaní nenavrhlí za účelom dokazovania vypočuť ďalšieho svedka. Obrazovo-zvukový záznam, ktorý bol pri incidente zaznamenaný, bol vyhotovený bez súhlasu obvineného, teda ho nemožno použiť pre účely konania o priestupku, nakoľko navrhovatelia nepreukázali, žeby bol tento dôkaz získaný zákonným spôsobom. K námietke žalobcu, týkajúcej sa aplikácie § 79 ods. 3 zákona o priestupkoch uviedol, že navrhovatelia pred prvostupňovým správnym orgánom nepožiadali o odpustenie povinnosti uhradiť trovy konania, ani nepredložili dôkaz o ich hmotnej núdzi, hoci boli poučení o tom, že v prípade zastavenia priestupkového konania im bude uložená povinnosť tieto trovy uhradiť. Žalovaný zároveň poukázal na to, že nemá vedomosť o tom, že by navrhovatelia v rámci prvostupňového konania resp. odvolacieho konania vzniesli konkrétnu námietku zaujatosti. Skutočnosti uvedené v žalobe

považoval za účelové, uvedené v snahe dosiahnuť zrušenie rozhodnutia žalovaného a zbaviť sa zodpovednosti zaplatiť trovy konania.

5. V písomnom vyjadrení zo dňa 24. 10. 2016 účastník S. C. poukázal na opodstatnenosť žalobcom podanej žaloby potvrdzujúc všetky skutočnosti v nej uvedené. Navrhol napadnuté rozhodnutie ako nezákonné zrušiť.

6. Účastník Z. Š. reagujúc na výzvu súdu na vyjadrenie sa k podanej žalobe v podaní, doručenom krajskému súdu dňa 25. 11. 2016 poukázal na to, že sa cíti byť konaním žalobcu i účastníka S. C. poškodený s tým, že menovaným nebolo uložené žiadne trestné alebo finančné postihnutie.

7. Správny súd v konaní podľa § 177 a nasl. Správneho súdneho poriadku (ďalej iba SSP) po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a oboznámení sa s administratívnymi spismi žalovaného i správneho orgánu prvého stupňa dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná.

8. Z obsahu administratívneho spisu súd zistil, že žalobca a účastník S. C. podaním zo dňa 25. 2. 2013, doručeným obvodnému úradu Košice dňa 25. 02. 2013, zaevidovaným pod č. A/13/019 978, č. sp. A/13/7592, podali návrh na začatie konania o priestupku proti občianskemu spoluzitiu, ktorého sa mal dopustiť obvinený Z. Š.P. a jeho manželka S. Š. dňa 15. 02. 2013, ktorí na D. ulici pred vchodom č. XX ich mali verbálne napadnúť vulgarnými, špecifikovanými v návrhu a tým im ublížiť na cti, keď ich pred v tom čase okoloidúcimi chodcami urazili a vydali na posmech, pričom u menovaných ide o opakované a sústavné páchanie priestupkov tak voči nim, ako aj voči iným osobám.

9. Navrhovatelia priestupkového konania do zápisnice o prejednávaní priestupku vo veci obvineného Z. Š., vyhotovenej dňa 10. 04. 2013 zhodne uviedli, že na podanom návrhu trvajú s tým, že nadávky špecifikované v návrhu obvinený z priestupku viackrát zopakoval, čím navrhovateľov urazil na cti a zároveň ich vystavil na posmech, keďže sa to stalo v popoludňajších hodinách a po okolí prechádzalo viac občanov.

10. Do zápisnice o prejednávaní priestupku zo dňa 29. 05. 2013 navrhovatelia uviedli, že v podanom návrhu omylom uviedli, že ku skutku došlo dňa 15. 02. 2013, pričom k tomuto došlo dňa 12. 02. 2013. V ostatnom zotrvali na svojom predchádzajúcom vyjadrení. Zhodne tiež potvrdili, že im bola daná možnosť vyjadriť sa pred vydaním rozhodnutia k jeho podkladom i spôsobu ich zistenia, navrhnúť ich doplnenie, uviedli, že nemajú návrhy na doplnenie dokazovania a že netrvajú na určení lehoty na oboznámenie sa s podkladom pre rozhodnutie a súhlasia s vydaním rozhodnutia.

11. Zo zápisnice o prejednávaní priestupku zo dňa 28. 06. 2013 vyplýva, že obvinený Z. Š. spáchanie skutku, ktorý mu bol kladený za vinu poprel a uviedol, že s navrhovateľmi má spolu s manželkou dlhodobé spory, ktoré nakoniec vyústili do ich fyzického napadnutia, o čom predložil trestný rozkaz, vydaný Okresným súdom Košice II pod sp. zn. 5T 128/2011. Poukázal na to, že oni s manželkou navrhovateľov nevyhľadávajú v mieste, kde sa títo zdržiavajú, resp. bývajú, t. j. v chatárskej oblasti, ale práve naopak, títo ich neustále vyhľadávajú v mieste ich trvalého bydliska, kde ich fotia, natáčajú a podobne. V inkriminovaný deň boli práve na navrhovateľov podať oznámenie, ktoré bolo postúpené na prejednanie priestupku na Obvodný úrad Košice, čo dokumentoval predložením kópie oznámenia zo dňa 12. 02. 2013 a rozhodnutím Obvodného úradu Košice zo dňa 24. 06. 2013 sp. č.: ObU-KE-OVVS3-2013/09495, č. priestupku: 2013/573/PAV. Uviedol, že skutok, ako ho navrhovatelia opísali, sa nestal. Títo zmenili dátum skutku po tom, čo zistili, že dňa 12. 02. 2013 práve on s manželkou na nich podali oznámenie. Preto návrh navrhovateľov považuje za pomstu. Uviedol, že navrhovatelia im ničia život, prenasledujú ich a kvôli nim sa chcú odsťahovať. Pokoj od nich nemajú od času, čo boli odsúdení za trestný čin, ktorého sa dopustili voči nim. Život strpčujú aj vlastníkom záhradiek, kde sa zdržiavajú, ktorí sa ich tiež boja. Navrhovatelia zhodne zotrvali na svojich vyjadreniach.

12. Rozhodnutím zo dňa 24. 10. 2013 sp. č.: OU-KE-OVVS2-2013/02479, č. priestupku: 2013/360/HUS správny orgán prvého stupňa uznal obvineného Z. Š. vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustil tým, že dňa 12. 02. 2013 v popoludňajších hodinách na ul. D.K. XX v E., mal z vchodovej brány obytného domu viackrát zakričať na navrhovateľov A. C. a S. C. vulgarnými, špecifikovanými v tomto rozhodnutí, čím mal narušiť občianske spolunažívanie ublížením na cti inému tým, že ich urazil. Za uvedené mu bola podľa § 49

ods. 2 cit. zákona uložená pokuta vo výške 20 eur a zároveň podľa § 79 ods. 1 cit. zákona aj povinnosť uhradiť štátu trovy konania vo výške 16 eur.

13. Proti citovanému rozhodnutiu podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie obvinený i navrhovatelia. V doplnení odvolania zo dňa 23. 12. 2013 navrhovatelia rozsiahlym spôsobom popísali celý priebeh predmetného incidentu a poukázali na vyjadrenie pracovníčky prvostupňového správneho orgánu v inej priestupkovej veci, týkajúcej sa tých istých účastníkov konania, ktorá podľa ich názoru priamo podnietila obvineného a jeho manželku v páchaní obdobných priestupkov tým, že uviedla, že obrazovo zvukový záznam priebehu priestupku, riešeného v uvedenom konaní, je nezákonne získaný, čoho dôsledkom je presvedčenie menovaných, že ak by v budúcnosti mali navrhovatelia nejaký záznam, tento nebude akceptovaný. Rovnako obširne popísali aj celý priebeh priestupkového konania. Nesúhlasili s odôvodnením rozhodnutia v časti, týkajúcej sa konštatovania správneho orgánu, že medzi účastníkmi sú dlhodobé nezhody a že medzi nimi dochádza k vzájomným verbálnym útokom či už z jednej alebo druhej strany. V tejto súvislosti uviedli, že správny orgán vedome a zámerne skresľuje skutočného pôvodcu verbálnych útokov, keďže pôvodcami týchto sú predovšetkým obvinený a jeho manželka. Popísali aj priebeh ich ďalších vzájomných konfliktov, čo podľa ich názoru potvrdzuje v uvedenej súvislosti ich tvrdenie, že pôvodcami týchto sú predovšetkým obvinený a jeho manželka. Uviedli tiež, že pracovník správneho orgánu, poverený na prejednanie predmetného priestupku im počas prejednávania tohto priestupku dal jasne najavo, že je voči nim zaujatý a že je naklonený obvinenému, čo má preukazovať to, že neúmerne naťahoval lehoty, aby sa čo najviac oddialilo rozhodnutie v tejto veci a tiež to, že obvinenému bola uložená minimálna sankcia, čím chcel pomôcť obvinenému v trestnom konaní, vedenom Okresným súdom Košice II pod sp. zn. 5T 128/2011. Vzhľadom na uvedené žiadali o vylúčenie tohto pracovníka z ďalšieho prejednávania a rozhodovania veci. Keďže podľa ich názoru, s poukazom na odôvodnenie rozhodnutia, správny orgán ako by mal pochybnosti o tom, či obvinený predmetný priestupok vôbec spáchal, navrhli doplniť dokazovanie oboznámením obrazovo-zvukového záznamu, ktorý o predmetnom incidente vyhotovili, ktorý má preukázať, že obvinený z priestupku vypovedal nepravdivo. Navrhli napadnuté rozhodnutie zrušiť a obvinenému uložiť sankciu vo výške 33 eur a povinnosť uhradiť trovy konania.

14. Rozhodnutím žalovaného zo dňa 17. 3. 2014 sp. č.: OU-KE-OOP1-2014/08930/VAN bolo citované rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané predčasne na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný konštatoval, že navrhovatelia nenavrhli vypočuť v konaní ďalšieho svedka a že nimi vyhotovený obrazovo-zvukový záznam bol vyhotovený bez súhlasu obvineného, takže pre účely priestupkového konania ho použiť nemožno. V tejto súvislosti poukázal na povinnosť správneho orgánu prihliadať na pravidlo v pochybnostiach v prospech obvineného, ako aj na to, že navrhovatelia boli poučení o povinnosti uhradiť trovy konania v prípade, že konanie bude zastavené, pričom títo nepožiadali o upustenie od povinnosti uhradiť tieto trovy. Preto prvostupňový správny orgán ani nemal možnosť posúdiť u nich stav hmotnej núdze ako dôvod osobitného zreteľa hodný.

15. Následne na ústnom pojednávaní dňa 19. 05. 2014, uskutočnenom pred správnym orgánom prvého stupňa, navrhovatelia do zápisnice zhodne uviedli, že naďalej zotrvávajú na svojom návrhu a na všetkých skutočnostiach, uvedených v dovtedajšom priebehu konania i odvolaní. Žiadali, aby bola obvinenému uložená najprísnejšia sankcia, nakoľko z jeho strany aj naďalej dochádza k opakovanému konaniu voči navrhovateľom, o čom svedčí ďalšie oznámenie, ktoré podali na políciu.

16. Na pojednávaní dňa 01. 07. 2014 navrhovatelia zotrvali na svojom návrhu a pre prípad, žeby bolo konanie zastavené, žiadali, aby im bolo upustené od uloženia náhrady trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa, keďže sú nezamestnaní a poberajú iba dávky v hmotnej núdzi.

17. Obvinený z priestupku do zápisnice zo dňa 08. 07. 2014, vyhotovenej bez nariadenia pojednávania, keďže tento sa uvedenom termíne dohodol s pracovníkom prvostupňového správneho orgánu telefonicky, keďže predchádzajúceho ústneho pojednávania sa nemohol zúčastniť, keďže sa nezdržoval v mieste bydliska, pretože bol mimo územia Slovenskej republiky, ako aj bez účasti navrhovateľov uviedol, že súhlasí s tým, aby navrhovatelia boli s jeho výpoveďou oboznámení a súhlasí aj s vydaním rozhodnutia, keďže opäť odchádza do zahraničia. Netrval na opätovnej konfrontácii s navrhovateľmi

s tým, že v celom rozsahu zotrúva na svojej predchádzajúcej výpovedi a necíti sa byť vinným zo spáchania predmetného priestupku.

18. Dňa 04. 07. 2014 bol správne orgánu prvého stupňa doručený aj písomný návrh navrhovateľov na odpustenie platenia trov tohto priestupkového konania s prílohami, ktoré tvorili potvrdenia ÚPSVaR Košice zo dňa 02. 07. 2014 o tom, že sú poberateľmi dávky v hmotnej núdzi vrátane potvrdení o poberaní týchto dávok za jednotlivé mesiace za obdobie rokov 2013 a 2014. Poukázali na to, že v predchádzajúcom konaní nemohli výsledok konania predpokladať avšak pre prípad, že by bolo konanie zastavené, podávajú túto žiadosť tak, aby o odpustení trov mohol rozhodnúť prvostupňový správny orgán.

19. Na pojednávaní dňa 28. 07. 2014 boli navrhovatelia oboznámení s celým obsahom priestupkového spisu vrátane vyjadrenia obvineného zo dňa 08. 07. 2014. Zotrvali na podanom návrhu i na použití dôkazu - videozáznamu z predmetného incidentu, ktorý správny orgán neakceptoval, keďže nebol vyhotovený so súhlasom obvineného.

20. Rozhodnutím Okresného úradu Košice, odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 28. 07. 2014 č.: OU-KE-OVVS2-2014/002561, číslo priestupku: 2013/360/HUS, bolo podľa § 76 ods. 1 písm. c) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej iba zákon o priestupkoch) zastavené konanie vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch, ktorého sa mal dopustiť obvinený Z. Š. tým, že dňa 12. 02. 2013 v popoludňajších hodinách na ul. D. XX v E., mal z vchodovej brány obytného domu viackrát zakričať na navrhovateľov A. C. a S. C. vulgarizmy, špecifikované v tomto rozhodnutí, čím mal narušiť občianske spolunažívanie ublížením na cti inému tým, že ich urazil, z dôvodu, že spáchanie skutku, o ktorom sa konalo nebolo obvinenému z priestupku preukázané a navrhovateľom A. C. a S. C. bola podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch v spojení s § 1 písm. a) vyhlášky č. 411/2006 Z. z. uložená povinnosť uhradiť štátu trovy konania spojené s prejednaním priestupku každému vo výške 16 eur. Z jeho odôvodnenia vyplýva, že medzi účastníkmi konania sú dlhodobé nezhody, že medzi nimi dochádza pri vzájomných stretnutiach k vzájomným verbálnym útokom, že podľa výpovedí navrhovateľov počas incidentu boli prítomné aj iné náhodné osoby, ktorých totožnosť nebola zistená a navrhovatelia nepredložili žiadne dôkazy, ktoré by potvrdili ich výpovede a podané návrhy, pričom obvinený spáchanie skutku poprel, takže jeho tvrdenie je postavené proti tvrdeniu navrhovateľov, na ktorých je dôkazné bremeno, ktoré neunesli. Správny orgán dôkaz - videozáznam, predložený navrhovateľmi odmietol, pretože tento bol vyhotovený bez súhlasu obvineného, v rozpore s § 12 ods. 1 Občianskeho zákonníka, t. j. nezákonne. Pri vydaní rozhodnutia vychádzal zo zásady prezumpcie neviny. Pokiaľ ide o navrhovateľmi podanú žiadosť o odpustenie trov konania, v tejto súvislosti uviedol, že aj keď sú títo nezamestnaní a poberajú dávky v hmotnej núdzi, nespĺňajú dôvody hodné osobitného zreteľa, keďže nejde o osoby, ktoré sa nemôžu o nájdenie zamestnania a obstaranie živobytia postarať sami (vážna choroba, nevládnosť a pod.) a výška paušálnej náhrady nie je neprimeraná príjmom navrhovateľov.

21. O včas podanom odvolaní navrhovateľov zo dňa 21. 08. 2014, doplnenom podaním zo dňa 14. 10. 2014, dôvody ktorého korešpondujú s dôvodmi podanej žaloby, rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím.

22. Na pojednávaní dňa 30. 04. 2019 právny zástupca žalobcu zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu. Považoval za potrebné zdôrazniť, že konanie nebolo zastavené preto, že sa skutok nestal, ale pre dôkaznú núdzu, vzhľadom na ktorú skutočnosť, keďže konanie má verejnoprávny charakter, bolo potrebné hodnotiť dôvody hodné osobitného zreteľa vo vzťahu nielen k navrhovateľom priestupkového konania, ako osobám, ale aj vo vzťahu ku skutkovým okolnostiam tohto prípadu. Poukázal na to, že účelom ustanovenia o náhrade trov konania v prípade zastavenia konania je predchádzať zbytočnému podávaniu návrhov v týchto veciach, avšak v danom prípade, vzhľadom na dôvody rozhodnutia, nemožno konštatovať, že podanie bolo zbytočné alebo svojvoľné. Zároveň poukázal na povinnosť správnych orgánov presne a úplne zistiť skutkový stav veci a v tejto súvislosti na ich povinnosť skúmať, či vykonanie navrhovateľmi navrhnutého dôkazu - oboznámenie videozáznamu tohto incidentu by bolo v danom prípade proporcionálne k záujmu obvineného z priestupku so zohľadnením verejnoprávnosti tohto konania. Konštatoval, že správne orgány sa k navrhovateľmi vnesenej námietke zaujatosti pracovníka prvostupňového správneho orgánu nevyjadрили ani v súdnom konaní.

23. Účastník S. C. sa pripojil k prednesu právneho zástupcu žalobcu.

24. Účastník Z. Š. zotrval na všetkých vyjadreniach, učených v priebehu súdneho aj správneho konania. V zmysle týchto vyjadrení charakterizoval osoby navrhovateľov tohto priestupkového konania, ktorí neustále chodia do miesta jeho bydliska, aby mu strpčovali život.

25. Podľa § 49 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov priestupku sa dopustí ten, kto

a/ inému ublíži na cti tým, že ho urazí alebo vydá na posmech,

b/ inému z nedbanlivosti ublíži na zdraví,

c/ úmyselne uvedie nesprávny alebo neúplný údaj pred štátnym orgánom, pred orgánom obce alebo pred organizáciou za účelom získania neoprávnenej výhody,

d/ úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním,

e/ sa dopustí konania podľa písm. a/ alebo písm. b/ na blízkej osobe alebo osobe, ktorá mu bola zverená do starostlivosti alebo výchovy,

f/ od iného násilím sám, alebo za pomoci ďalších osôb vymáha majetkové práva alebo práva z nich vyplývajúce, o ktorých sa domnieva, že mu patria bez vykonateľného rozhodnutia príslušného orgánu,

g/ napomáha osobnou účasťou násilnému vymáhaniu majetkových práv alebo práv z nich vyplývajúcich, hoci na ich vymáhanie niet vykonateľného rozhodnutia príslušného orgánu.

26. Podľa § 49 ods. 2 cit. zákona za priestupok podľa ods. 1 písm. a/ možno uložiť pokutu do 33 eur, za priestupok podľa ods. 1 písm. b/ - d/ a písm. g/ pokutu do výšky 99 eur, za priestupok podľa ods. 1 písm. e/ pokutu do 200 eur a za priestupok podľa ods. 1 písm. f/ pokutu do 331 eur.

27. Podľa § 12 ods. 1 cit. zákona pri určení druhu sankcie a jej výmery sa prihliadne na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania, na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatela, ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní.

28. Podľa § 76 ods. 1 písm. c) cit. zákona správny orgán konanie o priestupku zastaví, ak sa v ňom zistí, že spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané,

29. Podľa § 79 ods. 1 cit. zákona občanovi, ktorý bol uznaný vinným z priestupku, ako aj navrhovateľovi, ak bolo konanie začaté na jeho návrh zastavené podľa § 76 ods. 1 písm. a), b), c) alebo j), uloží sa povinnosť uhradiť trovy spojené s prejednaním priestupku. Tropy konania sa uhrádzajú paušálnou sumou, ktorú ustanoví Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky po dohode s Ministerstvom financií Slovenskej republiky všeobecne záväzným právnym predpisom.

30. Podľa ods. 3 citovaného zákonného ustanovenia z dôvodov hodných osobitného zreteľa možno od uloženia povinnosti uhradiť trovy konania podľa odseku 1 celkom alebo čiastočne upustiť.

31. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

32. Podľa ods. 5 citovaného zákonného ustanovenia rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

33. Podľa § 46 cit. zákona rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

34. Podľa § 32 ods. 1 cit. zákona správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

35. Podľa § 34 ods. 1 cit. zákona na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

36. Podľa ods. 3 citovaného zákonného ustanovenia účastník konania je povinný navrhnuť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe.

37. Podľa ods. 4 citovaného zákonného ustanovenia vykonávanie dôkazov patrí správne orgánu.

38. Podľa ods. 5 citovaného zákonného ustanovenia správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

39. Podľa § 47 ods. 1 cit. zákona rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

40. Podľa ods. 3 citovaného zákonného ustanovenia v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

41. Správny súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj správneho orgánu prvého stupňa a tiež konanie, ktoré vydaniu týchto rozhodnutí predchádzalo v medziach podanej žaloby a dospel k záveru, že toto rozhodnutie nebolo vydané v súlade s platnou právnou úpravou. Vychádzajúc z obsahu súdneho i administratívneho je potrebné konštatovať, že žalovaný sa v danom prípade dôsledne nespravoval naposledy citovaným zákonným ustanovením.

42. Podľa názoru súdu je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, pretože z jeho odôvodnenia síce vyplýva, že správne orgány nevykonali navrhovateľmi priestupkového konania navrhovaný dôkaz - oboznámenie sa s obsahom obrazovo-zvukového záznamu z predmetného incidentu, pretože ho považovali za nezákonný, keďže obvinený z priestupku na jeho vyhotovenie nedal súhlas, avšak žalovaný žiadnym spôsobom nereagoval na námietku odvolateľov, v rámci ktorej títo žiadali vykonať test proporcionality.

43. Dokazovanie vytvára jadro konania o priestupku. Orgány verejnej správy v jeho priebehu overujú a hodnotia otázky vzniku zodpovednosti za priestupok. Následne na základe vykonaného dokazovania vyvodzujú závery o zodpovednosti osoby obvinenej zo spáchania priestupku. Dokazovanie - ako súbor procesných úkonov - vyjadruje vzťah medzi hmotnoprávnou zásadou zákonného vymedzenia priestupkov a sankcií a procesnoprávnym pravidlom stíhania obvineného zo spáchania priestupku len zo zákonných dôvodov. Vystihuje stav, v ktorom orgán verejnej správy skúma pravdivosť svojho subjektívneho presvedčenia o vine obvineného, avšak zároveň je pri realizácii všetkých svojich úkonov viazaný právom. Správny orgán týmto spôsobom overuje, či okolnosti spáchaného skutku zodpovedajú zákonom ustanoveným znakom priestupku. Keďže zodpovednosť za spáchaný priestupok musí správny orgán vyvodiť zákonom ustanoveným spôsobom, nemôže v rámci dokazovania opomenúť ani princíp prezumpcie nevinoty. Povinnosť dokazovania ovládajú princípy viazanosti právom a zákonnosti a pravidlá prezumpcie nevinoty. Uvedené záruky vytvárajú obsah práva na spravodlivý proces.

44. V správnom konaní sú ako dôkaz prípustné iba také prostriedky, ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Požiadavku súladu dôkazov s právnymi predpismi je potrebné interpretovať čo najširšie. Jedná sa tu nie len o súlad s procesnými pravidlami vyplývajúcimi zo správneho poriadku alebo priestupkového zákona, ale v širšom zmysle aj o súlad s princípmi vyplývajúcimi z nadnárodných predpisov. Vo veciach správneho trestania môžeme za zákonný označiť ten dôkaz, ktorý bol obstaraný a vykonaný v súlade s právom a s princípmi viažucimi sa na dokazovanie vo veciach správneho trestania. Podľa názoru Európskeho súdu pre ľudské práva je možné aj správne delikty (priestupky) označiť za delikty trestnej povahy, na prejednávanie ktorých sa vzťahuje ochrana práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

45. Dôkazy, ktoré boli získané alebo vykonané nie v súlade s právnymi predpismi, teda dôkazy nezákonné, sú štandardne v správnom konaní považované za neprípustné. V tejto súvislosti je možné poukázať aj na judikatúru ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý v náleze sp. zn. II. ÚS 5/2011-77 z

15. decembra 2011 konštatoval, že „procesné ustanovenie, podľa ktorého za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci, pokiaľ sú v súlade s právnymi predpismi, treba z ústavnoprávneho hľadiska považovať za kolíziu verejného záujmu a ochrany práv. Ide totiž o stret medzi verejným záujmom na dôslednom objasnení rozhodujúcich skutočností potrebných na vydanie rozhodnutia v konaní a ochranou určitých práv, resp. oprávnených záujmov, ktoré bránia použitiu niektorého dôkazného prostriedku. Vo všeobecnej rovine možno konštatovať, že prednosť má verejný záujem na dôslednom objasnení rozhodujúcich skutočností potrebných na vydanie rozhodnutia, avšak za súčasného spolupôsobenia bŕzd daných s ohľadom na ochranu určitých práv, resp. oprávnených záujmov. Tým je dané, že nie všetky prostriedky, pomocou ktorých by objektívne bolo možné zistiť a objasniť skutočný stav veci, sa smú použiť v príslušnom konaní.“

46. Dôkazmi, ktoré boli získané v rozpore so zákonom, sú najčastejšie dôkazy získané svojpomocne účastníkmi konania a dané k dispozícii správneho orgánu. Jedná sa v praxi najmä o audiovizuálne záznamy vyhotovené bez vedomia alebo bez súhlasu osoby, ktorej osobný prejav je na danom zázname zachytený. Problémom je v tomto prípade najmä rozpor s ustanoveniami občianskeho práva upravujúcimi ochranu osobnosti a prejavov osobnej povahy (§ 11 a nasl. Občianskeho zákonníka), ako aj s čl. 8 dohovoru a čl. 16, 19 ústavy. Pokiaľ by sa spravidla pre dôkaznú núdzu mal použiť aj takýto dôkaz, tento musí prejsť testom proporcionality. Správny orgán musí posúdiť, či je v danom prípade namieste uprednostniť verejný záujem na odhaľovaní a postihovaní protispoločenskej činnosti alebo právo dotknutej osoby na ochranu osobnosti. Takúto dilemu pre účely civilného súdneho konania rieši Civilný sporový poriadok v čl. 16 ods. 2, podľa ktorého súd pri prejednávaní a rozhodovaní veci nezohľadňuje skutočnosti a dôkazy, ktoré boli získané v rozpore so zákonom, ibaže vykonanie dôkazu získaného v rozpore so zákonom je odôvodnené uplatnením čl. 3 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

47. Vychádzajúc z uvedeného bolo povinnosťou žalovaného reagovať na požiadavku navrhovateľov na vykonanie testu proporcionality vo vzťahu k nimi navrhovanému dôkazu a zaujať k tomuto návrhu svoje stanovisko, ktoré bolo potrebné náležite odôvodniť.

48. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že navrhovatelia predmetného správneho konania vzniesli námietku zaujatosti pracovníka správneho orgánu, konajúceho v predmetnej veci v prvom stupni v doplnení odvolania zo dňa 23. 12. 2013, podanom proti rozhodnutiu zo dňa 24. 10. 2013 sp. č.: OU-KE-OVVS2-2013/02479, č. priestupku: 2013/360/HUS a zároveň požiadali o jeho vylúčenie z prejednávania a rozhodnutia v tejto veci. Odvolací správny orgán však o tejto námietke nerozhodol, ani k nej nezaujal žiadne stanovisko či už v zrušujúcom rozhodnutí zo dňa 17. 3. 2014 sp. č.: OU-KE-OOP1-2014/08930/VAN, ani v napadnutom rozhodnutí. V písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 14. 12. 2017 dokonca uviedol, že nemá vedomosť o tom, žeby navrhovatelia v rámci konania prvostupňového správneho orgánu, resp. v rámci odvolacieho konania vzniesli konkrétnu námietku zaujatosti. Z uvedeného vyplýva, že odvolací správny orgán sa touto námietkou vôbec nezaoberal, t. j. jeho postup trpí vadou, ktorá ma za následok nezákonnosť rozhodnutia v zmysle § 191 ods. 1 písm. e) SSP. S poukazom na ustanovenie § 12 ods. 1 Správneho poriadku bolo povinnosťou žalovaného o opodstatnenosti námietky zaujatosti vznesenej navrhovateľmi priestupkového konania prvýkrát dňa 23. 12. 2013 a o tom, či je zamestnanec správneho orgánu z konania vylúčený, rozhodnúť a aj toto rozhodnutie náležite odôvodniť.

49. Od výsledku správneho konania bude následne súvisieť aj otázka náhrady trov štátu v zmysle § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch, rozhodnutie o ktorej bude povinnosťou správneho orgánu rovnako náležite odôvodniť, a to eventuálne aj s prihliadnutím na žalobcom v žalobe namietané skutočnosti ohľadne posúdenia okolností, osobitného zreteľa hodných. V tejto súvislosti považuje správny súd za potrebné uviesť, že navrhovatelia priestupkového konania v konaní pred správnym orgánom prvého stupňa požiadali o odpustenie povinnosti uhradiť trovy konania a zároveň aj predložili doklady o ich hmotnej núdzi (na ústnom pojednávaní dňa 01. 07. 2014 a následne aj písomne podaním zo dňa 04. 07. 2014), vzhľadom na ktorú skutočnosť je zmätočné a nepravdivé vyjadrenie žalovaného zo dňa 14. 12. 2017, v ktorom tvrdí opak.

50. Správny súd zväžil všetky uvedené skutočnosti a na ich základe v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami podľa § 191 ods. 1 písm. d/ a g/ SSP napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Úlohou žalovaného v ďalšom konaní bude postupovať v intenciách odôvodnenia tohto rozhodnutia. Žalovaný je právnym názorom súdu v zmysle § 191 ods. 6 SSP viazaný.

51. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 167 ods. 1 SSP, podľa ktorého úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením.

52. Ostatným účastníkom právo na náhradu trov konania v zmysle 169 SSP nevzniklo, keďže súd im neuložil žiadnu povinnosť, v súvislosti s plnením ktorej by im trovy vznikli a z obsahu spisu nezistil, že by im trovy konania vôbec vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote do 30 dní od doručenia rozsudku na Krajský súd v Košiciach.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP (ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). (§ 445 ods. 1 SSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g/ až i/ Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Uvedená povinnosť neplatí, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c/ a d/,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci. (§ 449 ods. 1, 2 SSP).